

розділів охоплюють 150 сторінок, решта – економічний розділ. Основні переговори велися щодо економічної частини Угоди (економічні реформи, адаптація стандартів тощо). Водночас серед політичних реформ теж є чимало важливих. Проте в політичній частині Україна взяла на себе вимоги, які вона формально повинна виконати, але окрім політичного тиску Євросоюз жодним чином не зможе вплинути на їхнє виконання. Наприклад, це стосується верховенства права.

Таким чином, варто пам'ятати, що Угода про асоціацію є перш за все процесом необхідних внутрішніх реформ (зокрема, реформи фітосанітарії, впровадження технічних регламентів тощо), реалізація яких може дати історичну можливість Україні нарешті стати повноцінним гравцем на міжнародному ринку. Попри стереотипи про те, що зона вільної торгівлі може знищити місцевих сільгоспвиробників, продукція яких буде неконкурентноспроможною, вітчизняні підприємства мають у перші роки застосування Угоди чимало переваг, якими варто скористатися.

Література

1. Режим доступу до інтернет-сторінки: <http://www.volynnews.com/news/analytics/uhoda-pro-asotsiatsiiu-z-yes-mify-ta-novi-mozhlyvosti-dlia-ukrayiny/>

УДК 346.12:658.821 (477)

Козирєва В. П., к.ю.н., доцент,
Усенко Ю. О., студентка,

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

МОДЕРНІЗАЦІЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА В КОНТЕКСТІ УГОДИ ПРО АСОЦІАЦІЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА ЄС

Угода про асоціацію між Україною та ЄС має дуже важливе міжнародне значення. Вона відновлює довіру у міжнародного бізнесу до України, оскільки країна вперше за всі роки чітко визначила свою належність до європейського простору, і в перспективі це закладає стабільність у відношеннях України зі світом і з Європою, зокрема. Ця стабільність дає чіткий сигнал іноземним інвесторам про можливість вкладати капітали в Україну.

Це також відкриває крок до економічної інтеграції з ЄС, тому що ця політична частина покликана проводити політичні реформи в Україні і досягти копенгагенських вимог політичного характеру, що буде запорукою для проведення економічних реформ в Україні. У разі підписання Угоди про Асоціацію між Україною та ЄС перед нашою країною відкриється найбільший торговельний простір (понад 500 млн споживачів), однак можливі найзапекліша конкуренція та діяльність

висококонтрованих структур. Із цих позицій Україна має суттєві недоліки, перш за все в господарському регулюванні. Вітчизняне законодавство про економічну концентрацію зараз не відповідає європейським вимогам, що спричиняє нагальну потребу в його модернізації. Також неможлива швидка інтеграція вітчизняних економічних груп до світової економічної системи в умовах технологічно застарілих виробничих фондів.

Європейська інтеграція передбачає інтеграцію політичну, юридичну та економічну. Найважливішим аспектом для України є саме економічна інтеграція як процес зближення і взаємного пристосування окремих національних господарств, що виявляється як у розширенні та поглибленні виробничо-технологічних зв'язків, спільному використанні ресурсів, об'єднанні капіталів, так і у взаємному створенні сприятливих умов для здійснення економічної діяльності, знятті взаємних бар'єрів, а також передбачає створення поглибленої і всеосяжної зони вільної торгівлі, котрій притаманні деякі риси спільного ринку. Основним недоліком економічної політики держави є відсутність господарсько-правової політики, яка виступає умовою ефективності модернізації господарського законодавства і самих відносин господарювання, а отже, й ефективності функціонування національної економіки [1].

Головною сферою модернізації є система господарського законодавства щодо економічної концентрації, яка має здійснюватися в напрямках: адаптації національного законодавства до європейського; стимулювання інтеграційних процесів; удосконалення державного контролю; поліпшення якості продукції; розвитку техніко-технологічних систем; широкого запровадження інноваційних технологій; добросовісної торгівлі; стимулювання конкуренції та ін.

На теоретичному рівні виділяють такі чотири етапи економічної інтеграції:

1. Зона вільної торгівлі (скасування мита, квот та інших обмежень у торгівлі між державами-учасниками при збереженні їх автономії у митній і торговельній політиці стосовно третіх країн).

2. Митний союз (запровадження спільних зовнішніх тарифів і перехід до єдиної торговельної політики стосовно третіх країн).

3. Єдиний внутрішній (спільний) ринок (ліквідація бар'єрів між державами у взаємній торгівлі для переміщення робочої сили і капіталу).

4. Економічний і валютний союз (єдиний внутрішній ринок та гармонізація і координація економічної політики держав-учасниць на основі спільного прийняття рішень і контролю за їх виконанням, заміна національних валют єдиною, єдина валютна і грошова політика).

Проте сучасний стан економічного розвитку України далекий від європейських реалій. Угода про Асоціацію між Україною та ЄС є великим економічним проектом. Вступ України до ЄС гарантуватиме належну

реалізацію національного законодавства і дасть змогу скористатися багатьма перевагами членства, зокрема захиститися від недобросовісної конкуренції; сповна реалізувати чотири свободи – вільного руху товарів, капіталу, робочої сили і послуг; отримати фінансову допомогу від структурних фондів; за рахунок численних європейських програм активізувати інноваційну діяльність; підняти рівень зайнятості; збільшити інвестиційну привабливість регіонів тощо [2, с. 178].

Література

1. Модернізація державного управління та європейська інтеграція України: наукова доповідь [Електронний ресурс] / авт. кол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін.; за заг. ред. Ю. В. Ковбасюка. – К.: НАДУ, 2013. – 120 с. – Режим доступу: http://www.academy.gov.ua/doc/koment-inter_prezident/wystup_2013_04_25.pdf

2. Про імплементацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони: розпорядження Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2014 р. № 847-р // Офіційний вісник України. – 2014. – № 77. – Ст. 178.

УДК 321.01

Коренева М. М., аспірант,
Міжрегіональна академія управління персоналом,
м. Київ, Україна

ДО ПОНЯТТЯ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ В АСПЕКТІ ПІДТРИМКИ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

У сучасному суспільстві посилюється соціальна відповідальність бізнесу, його прагнення бути «добрим громадянином» і усвідомлювати як потреби суспільства, так і соціальні межі своєї діяльності, думати про шанси майбутніх поколінь на гідне життя.

Зараз в Україні, у цьому контексті, особливу увагу потрібно приділити підтримці малого та середнього бізнесу. Адже, по-перше, даний сектор спроможний поглинати незайняту робочу силу, а отже, знижувати соціальну напруженість, викликану рівнем безробіття. По-друге, він формує соціальну базу для середнього класу – гаранта політичної стабільності. Не можна оминути увагою і те, що розвиток малого і середнього бізнесу – найдешевший шлях до ринку, який закладає глобальні основи економічного зростання в країні, котрий забезпечує політичну і соціальну стабільність системи [1, с. 32].

Як зазначав Президент України П. Порошенко у своєму виступі на міжнародному форумі у місті Давос у 2016 році, «розвиток малого та